

ရှင်မိထယ်

နုလုံးသားတစ်ပတ်ရင်စွန်း

၂၈၆

နင့်ရင်ထဲမှာ
နွေးထွေးခိုင်းမြဲတဲ့
သံယောဇဉ်တစ်ခုပဲ ရှိတယ်လို့
ယုံကြည်ထားခဲ့တာကိုက
နင့်အမှားဖြစ်သွားခဲ့တာ။
တကယ်တော့

နင့်ရင်ထဲမှာ
ငါ့အပေါ်မှာ နွေးထွေးခိုင်းမြဲတဲ့
သံယောဇဉ်တစ်ခုတည်းတင်
ရှိခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ
ငါ အစောကြီးတည်းက
ယုံပြီးသားပါဟာ ...။

ရန်ခမ်းမောင်

ငါ မယုံဘူး
ငါ့ရင်ထဲမှာ
အချစ်မရှိခဲ့ပါဘူး။
ငါ့ရင်ထဲမှာ လေ
ငါ သိပ်အထင်ကြီးတဲ့
လူကြီးတစ်ယောက် အပေါ်မှာ
လေးစားအားကိုး တွယ်တာမှုတွေပဲ
ရှိခဲ့တာပါဟာ ...။

မဏိရွှေစ

အပိုင်း (၁)

နှလုံးသား

"မဏိ ငါတို့ ကျောင်းပြီး သွားတာလည်း နှစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ၊ ဒီ အတိုင်းကြီး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တရုန်းရုန်းနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ ငါတို့ မိဘတွေရဲ့ အလုပ်တွေမှာ ကူလုပ်ရင်လုပ် မလုပ်ရင် ကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခု ခုမှာ နေရာ ကောင်းကောင်း ရရင် ဝင်လုပ်ရင် ကောင်းမလား၊ အပျော် သဘော ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဟာ"

အင်း ... ရန်ခ ပြောတာလည်း အဟုတ်သား။ မဏိနဲ့ ရန်ခ ကျောင်း ပြီးသွား ခဲ့တာတောင် နှစ်နှစ် ရှိခဲ့လေပြီ။ ဘာအလုပ်ကိုမှ မယ်မယ်ရရ မလုပ်ဖူးတဲ့ အပြင် မိဘများ ရဲ့ အလုပ်မှာ လည်း ဝင်လုပ်ဖို့ လည်း စိတ် ကူးမရှိခဲ့။

ရန်ခ မိဘတွေက မြို့ထဲမှာ ရွှေဆိုင် သုံးခန်းတွဲကြီး ဖွင့်ထားသလို မ ဏိ မိဘတွေကလည်း ဗိုလ်ချုပ် ဈေးမှာ အထည်ဆိုင် သုံးခန်း ဖွင့်ထားခဲ့ သည် ။

မဏိက တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်သလို ရန်ခကလည်း တစ်ဦးတ ည့်သော သားကလေးမို့ အလိုလိုက် ထားကြတာမို့ မဏိနှင့် ရန်ခက ကို ယ့်အလုပ်ကိုယ် စိတ်မဝင်စားဘဲ မိမိတို့ ထက် ချမ်းသာလွန်းတဲ့ ကုမ္ပဏီ ကြီး တစ်ခုခုမှာ အပျော်တမ်း အလုပ်ဝင် ဝင်ကြည့်ကြဖို့ စူးစမ်းနေခဲ့ ကြ လေသည် ။

မဏိနဲ့ ရန်ခက စိတ်တူကိုယ်တူ။ ပြီးတော့ တိုက်ခန်းကလည်း အခန်းချင်း ကပ်ရက်မို့ မဏိတို့ နှစ်ယောက် စိတ်တိုင်းကျ လျှောက်လုပ် ကြမယ့် အရာတွေကို အသိမပေးဘဲ တိုင်ပင်ထား ခဲ့ကြသည် ။

မိဘတွေကို အသိမပေးဘဲ အပျော်သဘောဖြင့် အလုပ် ခိုးလျှောက်မဲ့ ကိစ္စလေးကို စိတ်အားထက် သန်စွာဖြင့် မျက်ဝန်းရွန်းရွန်း လေးတွေနှင့် သူ့ကို မော့ကြည့်လာတဲ့ မဏိ မျက်နှာလေးကို ရင်ခုန်စွာဖြင့် ခပ်ငေးငေး

ကြီး စိုက်ကြည့် လိုက်မိရင်းက သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။

"ရန်ခနော် ဘာပြုံးတာလဲ"

မဏိက သူ့ရဲ့ အကြည့် နွေးနွေးတွေကို ရိပ်မိသွားသလို ရှက်ကိုး ရှက်ကန်းလေး ဖြစ်သွားကာ သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို ဖြန်းခနဲ ပိတ်ထုလိုက် လေသည်။ ။

"ဟောဗျာ ... အသားလွတ် မဆော့ကြီး"

ရန်ခကလည်း သူ့ရဲ့ မရိုးသားတဲ့ အကြည့်တွေကို ပြန်ပြီး သတိထား မိသွားကာ ရင်ခုန်သံ နွေးနွေးလေးကို ပြန်လည် ထိန်းချုပ်လိုက်ရပြီး တ ဟဲဟဲ ရယ်သွမ်း သွေးလိုက်ရင်း သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို ထုနေတဲ့ မဏိလက် ကလေးကို ဖမ်းချုပ်ထား လိုက်သည်။ ။

သို့သော် မဏိက သူ ချုပ်ကိုင် ဖမ်းဆုပ်ထားတဲ့ လက်ကလေးကို တ အား ရုန်းယူလျက် နှုတ်ခမ်းကလေး စူပြီး ခြေထောက် နှစ်ချောင်းကို မ ကျေမနပ်ဖြင့် ဆောင့်ပေါက် နေသေးတာမို့ သူ ပိုပြီး ရင်ခုန် အသည်း ယား သွားရကာ အသည်းပိုနေတဲ့ သူမမျက်နှာ ချောချောလေးကို ရှုန်း လက် ရီဝေစွာ အကြာကြီး စိုက်ကြည့် လိုက်မိသည်။ ။

ကြွေရုပ်ကလေးလို တောက်လက်နေတဲ့ မျက်နှာလေးက နူးညံ့ ချောမွေ့ကာ စင်ရော်တောင် မျက်ခုံး ကလေးနှစ်ခုက ထိဆက်နေတာမို့ ရန်ခ မဏိ မျက်နှာကလေးကို ငေးစိုက်ကြည့် နေရင်းမှ နှုတ်ခမ်း က လေးတွေ ပြုံးမြဲမြဲကလေး ဖြစ်သွားရသည်။ ။ ဒီမျက်ခုံးဆက်တာ လေး တွေဟာ အိမ်နီးချင်း ညားတတ်တယ် ဆိုတဲ့ သင်္ကေတ တစ်ခုဆိုတာကို နားလည် သိရှိထားသည့် ရန်ခရင်ထဲမှာ ကြည်နူးလှိုက်ဖို သွားခဲ့ရလေသ ည်။ ။

မျက်တောင်ထူထူ သိပ်သိပ်ကြီး တွေက ရှည်လျားစွာ စင်းကျနေပြီး သမင်မ မျက်လုံး လေးတွေလို တောက်စို ဝိုင်းနက်နေသည့် မျက်ဝန်း က လေးတွေက မဏိရဲ့ အလှတွေထဲမှာ အထင်ပေါ်ဆုံးလို့ ပြောရမလိုပင်။

နှင်းဆီနှုတ်ခမ်း ဖူးဖူးကလေးတွေက ဆေးသွင်းထားတာမို့ နှုတ်ခမ်းနီ ဆိုးစရာ မလိုဘဲ ပုံပုံထူထူကလေး ပန်းသွေးရောင် ပြေးနေ တာ အသည်းယားစရာ ကောင်းလှသည် ။

မဏိရယ် ... ကျောင်းသား ဘဝတုန်းကတော့ နင့်ကို တခြား ယောက်ျားလေးတွေ ဝိုင်းပြီး ပိုးပန်းကြတာကို ငါ့ရင်ထဲမှာ နည်းနည်းမ ခံချင် တာလောက်ပဲ ရှိခဲ့ပေမဲ့ အခုလို ငါ့ရင်ထဲမှာ တစူးနင့်နင့်ကြီး ခံစား ရတာမျိုး မရှိခဲ့သေးပါဘူး။

အခု ငါ့အဖြစ်က နင်နဲ့ ခွဲရမှာ ကို အရမ်းထိတ်လန့် နေခဲ့တဲ့ လူတစ် ယောက်လို ငါ့ရင်ထဲမှာ အရမ်းစိုးရိမ်ပြီး နင့်ကို သိပ်ချစ်နေခဲ့တယ် မဏိ ရယ်။

"ရန်ခ"

" "

"ရန်ခ သေတော့မှာ ပဲနော်"

စူတူတူ မူနွဲ့နွဲ့ အသံကလေး ကြားတော့မှ သူ မဏိ မျက်နှာလေးကို ခပ်ငေးငေးလေး စိုက်ကြည့် နေမိရာမှာ သတိ ပြန်ဝင် လာပြီး မျက်နှာ တစ်ခုလုံး နွေးခနဲ ဖြစ်သွားသည် အထိ ရှက်ရွံ့သွားကာ မဏိကိုလည်း အားနာသွားရ ပါသည် ။

"ဟင် ... ဘာလဲ မဏိ"

ရှက်ရဲရဲကလေး ဖြစ်သွားတဲ့ မဏိမျက်နှာ ကလေးကို သူ ပြုံးစိစိ

စိုက်ကြည့်ရင်းမှ ဣန္ဒြေဆည်လိုက် ရသည်။ ။ မဏိက သူ့အဖြစ်သည်း
တာလေးကို ရိပ်မိသွားပြီး သူ့ကို မျက်စောင်း နက်နက်ထိုးကာ ဘာစ
ကားမှ မပြောတော့ဘဲ ခြေနှစ်ချောင်းကို ဆောင့်ပေါက် လိုက်လေသည်
။

ဆိုဖာရှည်ကြီးမှာ ထိုင်ပြီး ပါကေးကွက်တွေ ချိုင့်ဝင် သွားမတတ်
ခြေဆောင့်နေတဲ့ မဏိ အရှေ့သို့ သူ့ အပြေး ရောက်သွားကာ မဏိ ပခုံး
ကလေး နှစ်ဖက်ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ချုပ်ကိုင်လျက် ချော့မော့ နှစ်သိမ့်
လိုက်ရသည်။ ။

"မဏိကလည်း ကွာ၊ ကလေးမဟုတ် ဘာမဟုတ် အဲဒီလို မဆိုးနွဲ့ရ
ဘူး လေကွာ၊ ငါ မကြားလိုက်လို့ ပါ၊ မဏိမျက်နှာလေးက အရင်နဲ့ မတူ
တစ်မူထူးခြားပြီး လှနေလို့ ကြည့်ရင်းနဲ့ မဏိ ဘာပြောလိုက်မှန်း မသိ
လိုက်တာပါ၊ စိတ်မကောက် ရဘူးကွာ၊ ပြော ... ဘာပြောမှာ လဲ မဏိ"

"မပြောဘူး၊ ဘာမှ မပြောတော့ဘူး၊ သွား နင့်တိုက်ခန်း နင်ပြန်တော့
"

မဏိ တကယ် စိတ်ကောက် သွားခဲ့ပါပြီ။ ရန်ခ ဘယ်လိုချော့ချော့
ပြောမှာ မဟုတ်တော့။

ဒါပေမဲ့ မဏိလေး စိတ်ပြေလိုပြေငြား ကလေးလေး တစ်ယောက်လို
ပွေ့ဖက် နှစ်သိမ့်ဖို့ လက်ရွယ် လိုက်တာကိုလည်း သူမက ဖျတ်ခနဲ ဆွဲလိ
မ့်လိုက်သဖြင့် သူ ဖျပ်ဖျပ်လူး နာကျင်သွားရကာ မဏိ လက်ထဲမှ လက်
ကလေးကို သွက်သွက်ကြီး ရုန်းယူ လိုက်ရသည်။ ။

"အား ... အဟား ... မဏိရယ် ... နင်ကလည်း စိတ်ကြီးပဲ၊ ငါ့လက်
မောင်းကြီး သွေးခြည် ဥသွားပြီ၊ နဂိုကတည်းက ငါ့အသားက နုလွန်းလို့
သွေးခြည်ဥ နေတာကိုကွာ၊ မပြောနေကွာ၊ ငါ့အသိကုမ္ပဏီ တစ်ခုမှာ နေ

ရာ ကောင်းကောင်း တွေ့ထားလို့ ပြောမလို့ ဟာကို နင် မပြောချင်ရင်
နေ နောက်မှ ငါ့ကို ဖုန်းဆက်ပြီး မေးဖို့ မကြံနဲ့ "

တမင်သက်သက် မဏိစိတ်ထဲ မခံချင် ဖြစ်သွားအောင် ကလိလိုက်
ပြီး သူ မဏိရှေ့မှ လှည့်ထွက် လာခဲ့သည်။ မဏိကတော့ ထိုင်နေရာမှ
တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်တော့။

မဏိစုတ်ကလေး တစ်နာရီ နှစ်နာရီလောက် စိတ်ကောက်လိုက်ဦး။
ပြီးတော့မှ ငါ့ဆီကို ဖုန်းဆက်လာလို့ ကတော့ တာတာပဲ။

ဘာမဟုတ်တာလေးနှင့် စိတ်ဆိုးသွားသည့် မဏိရဲ့ စူပုပ်ပုပ် မျက်နှာ
လေးကို မြင်ယောင်ရင်း သူ အသည်းယား သွားရသည်။

အသက်ချင်း အတူတူပေမဲ့ မဏိက သူ့ထက်နှစ်လ ပိုငယ်တာကို အ
ခွင့်ကောင်းယူပြီး ငယ်ငယ် ကတည်းက သူ့အပေါ် နိုင်ထက်စီးနင်း ဗိုလ်
ကျနေကျ။ သူကလည်း မဏိကို ငယ်ငယ် ကတည်းက ချစ်ခင်တွယ် တာ
လာခဲ့ရသူမို့ မဏိ စိတ်ဆိုးသမျှ အနိုင်ယူသမျှကို ခေါင်းငုံ့ သည်းခံစမြဲပင်
။

မဏိက အခုလှည့်ပြန်ဆို လှည့်ပြန်ရသူ။ အခု ပြန်လာဆို ပြန်လာရ
သူ။ မဏိ သေဆိုသေ ရှင်ဆိုရှင်။ မဏိ အမိန့် မှန်သမျှကို မလွဲအောင် လု
ပ်ဆောင်ပြီး မဏိအလိုကို လိုက်ခဲ့တာမို့ မဏိကလည်း သူ့အပေါ်ကို ဆိုး
နဲ့လို့ ကောင်းခဲ့သည် ထင်သည်။

မဏိ စိတ်ထဲမှာ ထစ်ခနဲ သူမပြောတာကို မကြားလိုက်တာတို့ အ
လေးမထား တာတို့ ဆိုရင် သူ့လက်မောင်းကို ဇွိခနဲ လိမ်ဆွဲပြီးသားပင်။
တော်တော် စိတ်ကောက်လွယ်တဲ့ ကောင်မလေး။

ဒါပေမဲ့ ...

မဏိက စိတ်ကောက် လွယ်ခဲ့သလို စိတ်ဆိုးလည်း ပြေလွယ်သည်။ ။

မဏိလေးရယ် အရင်တုန်းက နင် ငါ့ကို စိတ်ဆိုး စိတ်ကောက်တုန်းက ငါ့ရင်ထဲမှာ ပူလောင်တာတွေ မဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူး အခု ငါ့ရင်ထဲမှာ အရမ်း ပူလောင် မွန်းကျပ်နေရပြီ။

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတော့ ငါ နင့်ကို အရမ်းချစ်နေခဲ့ပြီ ဆိုတာကို ငါ့ကိုယ်ငါ သိလိုက်ရလို့ ပဲ။ အရင်တုန်းက ချစ်တယ် ဆိုတာထက် ငါ နင့်ကို အဆပေါင်း များစွာ ချစ်တယ်။

ပြီးတော့ ...

အမြန်ဆုံး ငါ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် ပိုင်ရှင်ဇနီး ကလေးအဖြစ် ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ် မဏိလေးရယ်။

အခန်း (၂)

"မဏိ ... မဏိ ... နင်လည်း ငါ့အကြံကို ဘာခံနိုင်ဦးမှာ လဲ"

ရန်ခ တစ်ယောက်တည်း တီးတိုးရေရွတ်ပြီး တိတ်တဆိတ် ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။ ညက သူငယ်ချင်းရဲ့ အသံကုမ္ပဏီမှာ သူနဲ့ မဏိ အလုပ်ဝင်ချင်တဲ့ အကြောင်း သူငယ်ချင်းကို ဖုန်းဆက်ပြီး အကူအညီ တောင်းကြည့်တော့ သူငယ်ချင်းက အကူအညီ ပေးမယ်ဆိုတာနဲ့ မဏိနဲ့ သူ အလုပ်သွားလျှောက်ဖို့ အတွက် မဏိကို ဘာမှ ပြောမထားသေးဘဲ မဏိရှေ့မှာ ဟန်ရေးပြဖို့ သူ့ကိုယ်သူ အသေသပ်ဆုံး ဖြစ်အောင် ဝတ်ဆင်လိုက် ပါသည်။ ။

CHEQ ရှင် ကော်ဖီရောင် လက်ရှည်ကို စတိုင်လ် ဘောင်းဘီရှည် အဖြူနဲ့ တွဲဝတ်လိုက်ပြီး ဆံပင်ကို ခေါင်းလိမ်းဆီ ရွဲ့ရွဲ့လိမ်းလျက် ပြောင်နေအောင် သပ်တင်ကာ မျက်နှာကို အဆီ လိမ်းလိုက်တော့ တင်းပြောင်ဖွေး နုနေတဲ့ မျက်နှာလေးက မှန်ထဲမှာ ယောက်ျားပီသစွာ ပေါ်လာတာကို သူ သဘောကျကျေနပ် သွားရပါသည်။ ။

"ဟွန်း ... မရွှေမဏိ ဒီအကြံကို ဘာခံနိုင်မှာ လဲ"

ရန်ခ တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်ပြုံးမိကာ Hand Phone ကလေးကို ထုတ်ကာ မဏိဆီ ဖုန်းဆက် လိုက်သည်။ ။

ဟွန်း ... သူ့အဖြစ်ကလည်း ရယ်စရာ ကောင်းလှသည်။ ။

မဏိကို ဖုန်းဆက်တာတောင် လက်ကလေးတွေ တုန်ယင်ကာ ရင်ထဲမှာ ရင်ခုန်သံတွေက ပူခနဲ ဖြစ်သွားရ တော့သည်။ ။

"ဟယ်လို"

စိတ်တိုသံ အပြည့်ဖြင့် ဖုန်းပြန်ထူး လာသည့် မဏိ အသံကလေးကို ကြားကြားချင်း သူ့မျက်နှာကြီး ပြုံးသွားရသည်။ ။ မဏိ အသံကလေး ကြားလိုက်တာနဲ့ ကြည်နူးရင်ခုန် သွားခဲ့ရတဲ့ ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ် မလုံခြုံသလိုကြီး ဖြစ်သွားပြီးမှ ဘေးဘီဝဲယာကို အကဲခတ်ရင်း စကားသံကို အနည်းငယ် တိုးပစ်လိုက် ရသည်။ ။

"မဏိ ... ငါ အခု ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်လျှောက်ဖို့ အားလုံး ပြင်ဆင်ပြီးလို့ ထွက်လာတာ နင်လည်း လျှောက်ချင်ရင် လိုက်ခဲ့လေ။ အလုပ်ကတော့ ရမှာ အသေအချာပဲ"

"ဘာတွေ ညောင်နာ ညောင်နာနဲ့ ပြောနေတာလဲ၊ ဘာမှ ပီပီသသ မကြားရဘူး"

မဏိအသံက နားထဲ စူးခနဲ ဝင်လာတာမို့ သူ့မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့သွားရသည်။ ။

"အား ... အသံကလည်း တကယ့်ကို စိတ်ကောင်း မရှိတဲ့ အသံ။ မဏိစုတ်ကလေး အခုနေတုန်းတော့ ထန်ထားဦးပေါ့"

"ဟွန်း ... ဟွန်း ... မဏိကလည်း စိတ်ကြီးပဲ၊ ညက နင်များ ငါ့ဆီ ဖုန်းဆက်ဦး မလားလို့ မျှော်နေတာ"

"သေတောင် မဆက်ဘူး"

"အခု မသေသေးဘူးလေ၊ ဖုန်းဆက်နေတာပဲ"

"ရန်ခနော် နင် ဘာပြောလိုက်တာလဲ ခုနက"

"ငါ ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အခုမနက် အလုပ်လျှောက်မလို့ အိမ်က ထွက်လာပြီး နင့်တိုက်ခန်း ရှေ့တောင် ရောက်နေပြီ၊ နင် မလိုက်ချင်လည်း မလိုက်တော့နဲ့ ၊ အချိန် မရတော့ဘူး။ ကိုးနာရီထိုးဖို့ မိနစ်နှစ်ဆယ်ပဲ လိုတော့တယ်၊ ကိုးနာရီဟိုကို ရောက်မှ ဖြစ်မှာ ကွ"

"ဟင် ..."

မဏိက ရန်ခစကားတွေ စိတ်ဝင်စား သွားရကာ နားကလေးစွင့်ပြီး ရန်ခ စကားတွေကို သံယောင် လိုက်လိုက်မိသည် ။

"ဟင် ... မိနစ် နှစ်ဆယ်ပဲ လိုတော့တာ မဟုတ်လား၊ ငါလည်း လိုက်ခဲ့မှာ ပဲ၊ အဝတ်အစား မလဲတော့ဘူး၊ ငါ အခု လာပြီ"

မဏိက ပြောလည်း ပြော အဝတ်အစား ဘာတစ်ခုမှ မလဲဘဲ HandP hone ကလေးကို လည်ပင်းမှာ ချိတ်ဆွဲကာ မေမေ့ကို ရန်ခနဲ့ ဈေးထဲ သွားမလို့ ဆိုပြီး လိမ်ညာကာ ကပျာကသီ ထွက်လာခဲ့သည် ။

ကုမ္ပဏီ အလုပ်ဆိုရင် မဏိတို့ က ဘယ်နေရာပဲ လိုက်ရလိုက်ရ ကုမ္ပဏီအလုပ်ကို ဝါသနာ ပါလွန်းလို့ မဟုတ်။

ကုမ္ပဏီမှာ ကွန်ပျူတာ ဝန်ထမ်း ဝင်လုပ်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းတချို့ အထာတကြီးနဲ့ ကြွားဝါ လွန်းတာကို အမြင်ကတ်လို့ သူမလည်း သူတို့ ထက်သာတဲ့ အလုပ်ကို ရအောင် လုပ်တာပဲ။

သူမတို့ က ကွန်ပျူတာ ဝန်ထမ်း လောက်ဆိုရင် မဏိတို့ က အနည်းဆုံး စက္ကယေရီ ဖြစ်စေရမယ်။

မဏိက တိုက်ခန်း တံခါးကို ခပ်သွက်သွက် ကလေး ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး အခန်းဝမှာ ရောက်နေတယ် ဆိုတဲ့ ရန်ခကို မျက်လုံးကလေး ဝေ့ပြီး ရှာကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ဟင် ... ရန်ခ ဘယ်ရောက် သွားပါလိမ့်"

"ဟိတ် ... ငါ ဒီအောက် လှေကားကို ရောက်နေပြီ၊ အမြန်ဆင်းလာခဲ့ မဏိ၊ အချိန် မရတော့ဘူး"

"အေး ... အေး ... ငါအခုပဲ လာပြီ၊ စောင့်နေဦးနော် ရန်ခ"

သူမ အလိုရှိတာကျ အသံကလေးက သနားစရာကလေး ပြောတတ်တဲ့ မဏိကို အမြင်လည်း ကတ် အသည်းလည်း ယားသည်။ ။

ဟော ... လာပါပြီ မရွှေမဏိ။

ဟွန်း ... ဟွန်း ... ရယ်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။

အိမ်နေရင်း ဝတ်နေကျ ဂျင်းဘောင်းဘီ ကလေးနဲ့ အပြေးအလွှား သူ့အနောက်ကို လိုက်လာတဲ့ မဏိကို ကြည့်ပြီး မဏိရှေ့မှာ ပြုံးစိစိ မျက်နှာပေးဖြင့် မရယ်မိအောင် နှုတ်ခမ်းလေးကို ခပ်ဖွဖွလေး စေ့ကြိတ် ထားရသည်။ ။

မဏိက ရယ်ချင်နေတဲ့ ရန်ခ မျက်နှာကြီးကို ကြည့်ပြီး မျက်ဝန်း လှလှလေးတွေနဲ့ မျက်စောင်းကလေး လှမ်းချိန်လိုက်ကာ ...

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး"

ရယ်ဟဟ အသံကြီးနဲ့ သူ ဖြေလိုက်တော့ မဏိက မကျေမနပ် ဖြစ်ကာ နှုတ်ခမ်းလှလှ ကလေးကို ခပ်စူစူ ကလေး တင်းပစ်လိုက်ပြီး ...

"ဟွန်း ... သူကျတော့ ကော့ပုံနေအောင် ပြင်ချိန်ပေးပြီး ငါ့ကျ စိတ်
ကောင်းမရှိ ဒီအတိုင်း လိုက်စေတယ်"

"ဒါဆို မလိုက်နဲ့ လေ"

"ငါက ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ လှပြီးသားသူက လှတာပါပဲ"

"ဟွန်း ... ဟွန်း ... နင့်ကိုယ်နင် လှတယ်လို့ ခံယူထား တော့လည်း
စိတ်ချမ်းသာ တာပေါ့ဟာ"

"ကျွတ် ... ရန်ခနော် ရန်ဖြစ်ချင်ပြီလား"

"မဖြစ်ချင်ပါဘူးဗျာ"

မဏိရဲ့ မကြည်မလင် မျက်နှာလေးကို ကြည့်ပြီး ရန်ခရင်ထဲမှာ ကြ
ည့်နှူးမှုလေးတွေ ရင်ခုန်ကြည်မွေ့ သွားရသည်။ ။

မျက်နှာဝင်းဝင်း ကလေးကို ကရင်းပတ်က လေး ရိုက်ထားတာမို့ အ
ဆီပြန်ခြင်း မရှိဘဲ ပြောင်ပြီး ချောမွေ့နေသည့် မဏိမျက်နှာ ကလေးကို
သူ မြတ်နိုးစိတ်ဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့် နေလိုက်တဲ့ တစ်ခဏ အတွင်းမှာ ပဲ
မဏိရဲ့ မျက်လုံး ကလေးတွေက သူ့ကို မကျေနပ်သလို မျက်မှောင်က
လေး နှစ်ခု တွန့်ကြုတ် သွားလေသည်။ ။

အင်း ... မကြာခင် သူမလေး စိတ်ဆိုး စိတ်ကောက် လာဦးမလား။

မဏိ ဘာဖြစ်လို့ သူ့ရဲ့ အကြင်နာ အကြည့်နွေးနွေး လေးတွေကို မ
ကျေနပ်ချင် ရတာလဲ။ ဒါဆို မဏိကို ချစ်နေတဲ့ သူ့အချစ်တွေကို မဏိကို
ဖွင့်ပြောဖို့ လွယ်ကူပါ့မလား။

မဏိရယ် ဘာဖြစ်လို့ ငါ့နှလုံးသားရဲ့ ခံစားချက်တွေကို နားမလည် ရ
တာလဲ။ ငါ စဉ်းစားလို့ မရတော့ဘူးကွာ။

ရန်ခက မဏိရဲ့ မျက်နှာလေးကို ခပ်ရီရီလေး ငေးကြည့်ရင်း ရင်ထဲ
မှာ နှိမ်းဟိုက်သွား ပါသည်။ ။

မဏိကတော့ သူ့ရင်ထဲက ခံစားချက် ကလေးတွေကို ဘာတစ်ခုမှ ဂ
ရမစိုက်။

ကုမ္ပဏီမှာ အပျော်တမ်း အလုပ် လာလျှောက်တဲ့ ကိစ္စလေးကိုပဲ စိတ်
အားထက်သန် နေလေသည်။ ။

အခန်း (၃)

ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ် လာလျှောက်ကြသည့် ဝန်ထမ်းတွေကို တစ်ယောက်ချင်း လူတွေ စစ်ဆေးတာကို ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးနေသတိုးရ ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးအပြီးမှာ စိတ်တိုင်းကျ သူ့သဘောထဲမှာ တွေ့တဲ့ သူတွေကို နောက်တစ်ပတ်မှာ ကုမ္ပဏီမှာ စာရင်းချိတ်ပြီး ဝန်ထမ်းခန့်မှာ ဖြစ်သည်။ ။

တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် လူတွေ စစ်ဆေးနေတဲ့ နေသတိုးရ အရှေ့သို့ ဒီတစ်ခါ အလှည့်ကျလာသူ ကတော့ မဏိရွှေခပင်။

မဏိရွှေခဆိုတဲ့ နာမည်ကလေးကို မြင်ကတည်းက နေသတိုးရ ရင်ထဲ တစ်မျိုးကြီး ထူးခြားသွား သလိုကြီး။

ဒီနာမည်ကလေးကို သူ ခပ်ကျယ်ကျယ် ကလေး လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီး ဝင်လာမယ့် မိန်းကလေးကို စိတ်ဝင်စားစွာ လှမ်းကြည့်နေ လိုက်မိသည်။ ။

"မဏိရွှေခ"

နေသတိုးရ ခေါ်သံအဆုံးမှာ ရုံးခန်းထဲ ဝင်လာသည့် မိန်းကလေးက ဂျင်းဘောင်းဘီ တိုကလေးနှင့် စပို့ရှပ်အင်္ကျီ အဝါနုရောင် ကလေးဝတ်ထားပြီး ငွေမင်ရောင် HandPhone ကလေးကို လည်ပင်းမှာ ချိတ်ဆွဲလျက် အပြစ်ကင်းစင်စွာ ကလေးလေး တစ်ယောက်လို မျက်ဝန်းဝိုင်းဝိုင်း

ကလေးဖြင့် သူ့ကို ငေးငေးလေး စိုက်ကြည့်ပြီး လှစ်ခနဲ ပြုံးပြလာခဲ့သည့် မိန်းမချော ကလေးကို နေသတိုးရ မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်မိပြီး ရင်တွေ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခုန်မြည် သွားသည့် အဖြစ်ကို ကျေနပ်မှု မရှိသလို ကြီး ဖြစ်သွားရကာ မျက်မှောင်ကြီး နှစ်ခု တွန့်ကြုတ် သွားရသည် ။

ကြည့်စမ်း ... ဒါကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လာ လျှောက်တဲ့ ရုပ်တဲ့ ။ ဘာအပူအပင်မှ မရှိ HandPhone ကလေးကို အနက်ရောင် ကြိုးကလေးနဲ့ လည်မှာ ဆွဲပြီး ဂျင်းဘောင်းဘီ တိုလေး ဝတ်ထားတဲ့ ကောင်မလေးကို သူ ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံးကြည့်ပြီး အကဲခတ်ကာ သူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုဖာ တစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်ခိုင်း လိုက်ပါသည် ။

"ထိုင်ပါ"

သူမက သူ့ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကလေး ကြည့်ပြီး ဆိုဖာလေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။

ဂျင်းရှော့ကလေးနှင့် စပို့ရှပ်လက်တို ကိုယ်ကျပ်အဝါနု ကလေးကို ဝတ်ထားပြီး စတက်ကေ အဖြောင့် ဆွဲကလေးကို ကုပ်အထက်နားမှာ ဖားလျားချလျက် ကော်ပတ်ရှပ် ကလေးလို လှပသည့် မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်း ကလေးဖြင့် သူ့ကို မော့ကြည့်လာသည့် တစ်ခဏအတွင်း သူ့ရင်တွေ လှိုက်ဖို့ နွေးထွေးသွားကာ သူမကို ငေးစိုက် ကြည့်နေတဲ့ မျက်လုံးအကြည့်တွေကိုလည်း ကမန်းကတန်း လွှဲဖယ်လိုက် မိသည် ။

"မင်းနာမည်က မဏိရွှေခနော်"

မဏိ မျက်လုံး ကလေးတွေကို ခဏတာကလေး ငေးစိုက်ကြည့်ပြီး ကမန်းကတန်း မျက်နှာ လွှဲသွားတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် လူကြီးကိုကြည့်ပြီး ရယ်ချင်သွား ရသည် ။

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဆိုလို့ အသက် လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်လောက် ထင်မှတ်ထားတာ။

အခုတော့ ...

မဏိတို့ ထက်ကြီးလှ ဆယ်နှစ်ပေါ့။ ဒီလူကြီး အသက်ရှိလှ သုံးဆယ်ကျော် သုံးဆယ်ပေါ့။

အဟင်း ဟင်း ... ဒီလူကြီး မဏိကိုကြည့်ပြီး တော်တော် သဘောကျသွားပုံရသည် ။ မျက်နှာကြီး ရှုတည်တည်ကြီး ဖြစ်သွားကာ မဏိကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး မျက်မှောင်ကြီး တွန့်ကြုတ် ကြည့်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် လူချောကြီးကို ကြည့်ပြီး မဏိ ရယ်ချင်စွာဖြင့် နှုတ်ခမ်းသား ကလေးတွေကို ခပ်တင်းတင်း စေ့ကြိတ်ထား ရသည် ။

"မင်းက ကုမ္ပဏီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ"

"ရှင်"

မဏိ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်း ကလေးတွေ ပိုပြီး ပြူးကျယ် ဝိုင်းစက်သွား ရသည် ။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် လူကြီးကို ကြည့်လိုက်တော့ လူကြီးက အိုက်တင် အပြည့်နဲ့ လက်နှစ်ဖက် ပိုက်ကာ ဆုံလည်ဆိုဖာ နောက်ကျောကို မှီပြီး မဏိ ကို တိတ်တဆိတ် အကဲခတ် နေသည် ။

လေးကိုင်း နှုတ်ခမ်းကြီးတွေ ကွေးညွတ်ပြီး မဏိကို မထိတရိ လှောင်ပြီးတွေနှင့် အကဲခတ်နေသည့် လူကြီးကို ကြည့်ပြီး မဏိစိတ်ထဲ ဘယ်လို ရှက်သွားမှန်း မသိအောင် မျက်နှာလေး တစ်ခုလုံး ဖြန်းဖြန်းထ နီရဲသွားကာ ဆတ်ခနဲ မျက်နှာကလေးကို လွှဲပစ်လိုက်ရင်း...

"မဏိကို ဘာမှ မမေးတော့ဘူးလား"

"မေးစရာမှ မလိုတာ၊ မင်းပုံကို ကြည့်ကတည်းက အလုပ်လိုချင်လို့

လာလျှောက်တဲ့ မိန်းကလေးမှ မဟုတ်တာ အသိသာကြီး"

"ဘာဆိုလို့ လဲရှင်၊ မဏိ တကယ် ဒီကုမ္ပဏီမှာ အလုပ် လုပ်ချင်တာ ပါ၊ မဏိ ဝါသနာ အရမ်းပါလို့ လာလျှောက်တာပါ၊ အဝတ်အစား မလဲရတာလည်း အလုပ်အတူ လာလျှောက်တဲ့ အဖော်က ဒီကိုလာခါနီးမှ ပြောလို့ အဝတ်အစား မလဲခဲ့ရတာပါ"

"မင်းက ဘာလုပ်ချင်တာလဲ"

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် လူကြီးက မဏိမျက်နှာကို ကြည့်ပြီး ပြုံးစိစိ မေးလာတော့ မဏိ မခံချင် ဖြစ်သွားရသည် ။ ပြီးတော့ သူက မဏိ အလုပ်ဖောင်မှာ ဖြည့်ထားတဲ့ ပညာအရည်အချင်းနဲ့ အသက် အိမ်လိပ်စာတွေကို မျက်မှောင် ကြီးကြုတ်ပြီး ဖတ်နေလေသည် ။

"စက္ကထေရီလောက် ကလေးရရင် တော်ပါပြီ"

"အဟွန်း ဟွန်း ..."

"ဟင် ... ဘာရယ်တာလဲ၊ ရှင် အလုပ် လာလျှောက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို မခန့်လေးစား လုပ်တာလား "

"အဟွန့် ... မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မင်း ပြောတာလေးကို သဘောကျလို့ ပါ၊ ဒါနဲ့ မင်း ဖုန်းနံပါတ်ကလေး ကိုယ့်ကို ပေးခဲ့ပါလား၊ အလုပ်ကိစ္စ အကြောင်းပြန် ရတာပေါ့"

"ဟို ... အလုပ်ခန့်ဖို့ က နောက်တစ်ပတ် ကြာရင် စာရင်းချိတ်မှာ ဆို"

"အေးလေ ... ဒါပေမဲ့ မင်း စောပြီး မသိချင်ဘူးလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပဲနော် ဦး"

"ကောင်းပါပြီ၊ ကိုယ့်နာမည် နေသတိုးရ"

"ဟုတ်ကဲ့"

မဏိရွှေခဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက သဘောတွေ စွပ်ကောင်းကာ သူမ အိတ်ထဲမှ လိပ်စာကတ် ကလေးကို သူ့ကို ထုတ်ပေးလာသည်။ ။

"ဒါ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးက ဆိုင်တွေရဲ့ ဖုန်းနော်၊ အဲဒီကိုတော့ မဆက်နဲ့၊ မဏိ တစ်နေ့လုံး မရှိဘူး၊ ဒါမဏိ ကိုယ်ပိုင် Hand Phone သိလား၊ ဒီ Hand Phone က မေမေဖုန်း၊ သူတို့ ဖုန်းနဲ့ မှားဆက်မိဦးမယ်၊ မဏိ အလုပ် လျှောက်တာသိရင် မဏိကိုဆူမှာ "

"ဪ ဟော် ... ဒါဆို မိဘတွေ မသိအောင် ဒီအလုပ်ကို ခိုး လျှောက်တာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အဟင်း"

မဏိဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက ဇက်ကလေးပုပြီး ပြုံးစိစိကလေး သူ့ကို ကြည့်လာတာမို့ သူ ကောင်မလေးကို ငေးခနဲ စိုက်ကြည့်မိ သွားပါသည်။ ။

နေသတိုးရ ဘာကြောင့် မှန်းမသိ ကောင်မလေး မျက်နှာလေးကို ကြာကြာ ငေးခွင့်ရအောင် စကားတွေ လျှောက်ပြောပစ် လိုက်သည်။ ။ တစ်ခါမှ ဒီလိုမျိုး အလုပ်ထဲမှာ တောင်စဉ်ရယ်မရ မပြောဖူးခဲ့။

ဒီတစ်ခါတော့ သူမ မျက်နှာ ချောချောလေးကို ကြာကြာလေး ငေး ကြည့် နေချင်တာရယ်၊ သူမစကား ပြောတာလေးကို သဘောကျတာ ရယ်ကြောင့် အလုပ်ကိစ္စအပြင် သူမမိသားစု ကိစ္စတွေကိုပါ မေးမိရက် သား ဖြစ်သွားရသည်။ ။

သူမလေးနဲ့ စကားပြောရတာ သူ့ရင်ထဲမှာ ချိုမြိန် နွေးထွေးကာ ရင်

တွေ့ရန်နေ သလိုလို ကျေနပ်မိသည်။ ။

"ဒီလို မင်းက ခိုးလျှောက်တော့ ကဲ ... အလုပ်ရလို့ ရုံးတက်ပြီ ဆိုရင် ရော မင်းမိဘတွေကို ဘယ်လို လိမ်ပြောမလဲ"

"ဟင့်အင်း မလိမ်ပါဘူး၊ ကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုမှာ မဏိ အလုပ် ကောင်းလို့ လုပ်လိုက်ပြီလို့ ပြောမှာ ပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် စက္ကထေရီ လောက် လျှောက်တာပေါ့၊ ဦးသတိုးနေရ မဏိကို စဉ်းစားပေးပါနော်၊ မဏိ အိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်း နေရတာ ပျင်းလို့ ပါ ဦးသတိုးနေရ"

"အဟွန်း ... ကိုယ့်နာမည် နေသတိုးရပါ မိန်းကလေးရယ်၊ မင်းနဲ့ တွေ့မှ ပဲ သတိုးနေရ ဖြစ်တော့တာပဲကွာ"

နေသတိုးရ သဘောကျစွာ ရယ်မော လိုက်ပြီးမှ သူမနဲ့ စကားပြော တာ အတော်လေး ကြာသွားတာကို သတိရလိုက်မိပြီး မဏိရွှေခနဲ စကားအဆုံး သတ်လိုက်ရ ပါသည်။ ။

"မဏိရွှေခကို ကိုယ် စဉ်းစားပေးပါ့မယ်"

"ဟိုလေ"

"အင်းပြော"

"အဟင်း ... တောင်းဆိုမလို့ ပါ"

"တောင်းဆိုလေ"

ဘာကြောင့် မှန်း မသိ နေသတိုးရ ဒီကောင်မလေး မျက်နှာလေးကို ငေးကြည့် နေရင်းဖြင့် ရင်ခုန်သံ ကလေးတွေ မြန်ဆန်လာ ခဲ့တာကြီးကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အံ့သြနေမိသည်။ ။

ဘယ်လို မိန်းကလေးမျိုးနဲ့ မှ သူ ရင်မခုန်ဖူးခဲ့။

"ဟို မဏိကို အလုပ်ခန့်ရင် မဏိ သူငယ်ချင်းကိုပါ ခန့်ပါလားဟင်၊ မဏိက သူနဲ့ အတူတူ အလုပ်လုပ် ချင်တာ၊ သူလည်း အခု မဏိနောက်မှာ"

"အင်း ... သူနာမည်က"

"ရန်ခ မင်းမောင်ပါ"

"အေးလေ ... ကောင်းပါပြီ၊ မင်းပြန်လို့ ရပါပြီ မဏိရွှေခ"

မဏိ ဦးနေသတိုးရကို နှုတ်ဆက်ပြီး ရုံးခန်းထဲမှ ခပ်သွက်သွက် ကလေး လှမ်းထွက်လာတဲ့ အချိန်မှာ ပဲ ရုံးခန်း အပြင်ကနေ စောင့်နေသည့် ရန်ခ မျက်နှာကြီးက တင်းမာ ပုပ်သိုးကာ မဏိကို မျက်လုံးနီကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့် လာပြီး သဟောက်သဟ လေသံကြီးနဲ့ ဟိန်းဟောက် မေးမြန်းပါ တော့သည်။ ။

"ကြာလိုက်တာ၊ တခြားသူတွေ ဆယ်မိနစ်အပြင် ပိုမကြာဘူး၊ နင့်ကျမှ နာရီဝက်လောက် ကြာရအောင် ဘာတွေများ ဒီလောက်တောင် ပြောနေကြလို့ လဲ"

"တိုးတိုးပြောစမ်းပါ ရန်ခရယ် နင်ကလဲ"

မဏိက ရန်ခကို မျက်စောင်း ကလေးခဲပြီး တိုးတိုး ကျိတ်ကျိတ်ကလေး ပြောလိုက်တော့ ရန်ခ သတိရသွားပုံ ရသည်။ ။ မျက်နှာလေးကို ပြန်ပြီး ပြင်ဆင်ကာ အနောက်မှာ ကျန်နေသည့် ကောင်မလေး နှစ်ယောက်ကိုလည်း အားနာမျက်နှာ ပူသွားရသည်။ ။

"ရန်ခမင်းမောင်"

"ရန်ခ နင့်နာမည် ခေါ်နေပြီ၊ ငါတို့ အတူတူ အလုပ်လုပ်ရအောင်၊ နင် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကို ပြောပြေပြစ်ပြစ် ပြောနော် ရန်ခ"

"ဆရာ မလုပ်စမ်းပါနဲ့ "

ရန်ခက မဏိကို မကြည်မလင် မျက်လုံးတွေနှင့် စိုက်ကြည့်ပြီး ရုံးခန်းထဲကို ဝင်သွားပါ တော့သည်။ မဏိ စိတ်ထဲ ရန်ခ လုပ်ရပ်ကြီးကို မခံချင် ဖြစ်သွားရသည်။

ရန်ခ တစ်ယောက်ဟာလေ တစ်ခါတစ်ခါကျ မဏိ ဘာလုပ်လုပ် သည်းခံသလောက် မဏိကို အဲဒီလို လူရှေ့မရှောင် သူရှေ့မရှောင် ပြောတာကြီးကို မဏိ မနှစ်သက်တာမရှိ။ မဏိသူ့ကို ကြည့်လို့ မရတာ အဲဒီအကျင့်တွေပင်။

အခုလည်း ကြည့် ...

ကုမ္ပဏီကို အလုပ်လာ လျှောက်ကြသည့် လူတွေရှေ့မှာ မဏိကို ခပ်တည်တည်ကြီး ဟိန်းဟောက် သွားပြန်ပြီ။ မဏိစိတ်ထဲမှာ ရန်ခကို လုံးဝ မကျေနပ်သလို အပြန်ကျမှ မဏိအကြောင်း ကောင်းကောင်း သိအောင် ပြရမည် ဖြစ်သည်။
